

Н. В. Орлова

к.е.н., доц.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ

Олійно-жировий підкомплекс є одним із найперспективніших секторів національної економіки. Він має потужний ресурсний потенціал і повною мірою забезпечує потреби внутрішнього ринку в олієжировій продукції та дозволяє здійснювати експорт продукції на зовнішні ринки.

Діючі виробничі потужності підприємств дозволяють здійснювати переробку різного виду насіння олійних культур: соняшнику, сої, ріпаку. Проте перевага в комплексі надається соняшнику як найбільш прибутковій культурі. За останні роки спостерігається нарощення переробних потужностей, що зумовлює жорстку конкуренцію між переробними підприємствами на внутрішньому ринку олійних культур і є чинником підтримки високого рівня закупівельних цін на олійні культури.

Крім того, в останні роки суттєво загострилась конкуренція на світових ринках рослинної олії. Комплекс проблем, вирішення яких визначатиме розвиток олійно-жирової галузі в довгостроковій перспективі, пов'язаний як зі збільшенням сировинної бази і розширенням виробництва різних видів олійних культур, так і з модернізацією і нарощуванням виробничих потужностей на основі досягнень науково-технічного прогресу, розробкою нової інноваційно – інвестиційної стратегії формування галузевих конкурентних переваг підприємств олійно-жирової промисловості шляхом удосконалення конкурентної політики.

Стратегія формування галузевих конкурентних переваг підприємств олійно-жирової галузі передбачає вдосконалення асортиментної політики за рахунок забезпечення повного задоволення внутрішнього попиту на олійну сировину і продукти переробки шляхом реалізації заходів щодо оптимізації посівних площ, зростання врожайності олійних культур, збільшення пропозиції олієнасіння і підвищення його якості; цінової політики, регулювання витрат, протекціоністської підтримки та збутової політики у системі регулювання ринку олійних культур, підтримання конкурентного середовища, сприяння формуванню інтегрованих об'єднань, раціоналізації товарних потоків олієжирової продукції.

Зміна стратегії поведінки фірм на ринку масложирової промисловості, викликане посиленням конкуренції на міжнародних ринках і негативними ціновими трендами, може бути пов'язано з переходом виробників у більш високі цінові сегменти шляхом поглиблення переробки сировини. Основний шлях посилення конкурентних позицій галузі на міжнародних ринках – використання інноваційних рішень.

Застосування інноваційних технологій в агробізнесі дозволяє підвищити показники ефективності господарювання на 17-45% і вище [1]. Однак сьогодні в українському сільському господарстві інновації використовують лише 5-10% компаній.

Лідером інновацій в агробізнесі України в цілому і олійножировій промисловості зокрема, є диверсифікована інтегрована компанія Кернел. Кернел входить в трійку найбільших агрохолдингів України. Її земельний банк становить 390 тис.га. Основними культурами є пшениця, кукурудза та соняшник. Крім цього Кернел має найбільшу мережу власних елеваторів в Україні і є провідним оператором в сфері надання послуг по зберіганню зерна.

Виробничий ланцюжок підприємств компанії включає: виробництво сільськогосподарської продукції, концентрацію, логістику і міжнародні продажі зерна; виробництво сирі і бутильованої соняшникової олії та її продаж на міжнародному та внутрішньому ринках.

В досягненні стратегічних цілей компанії Кернел інновації відіграють ключову роль. В останні роки компанія активно застосовувала цілий ряд інноваційних рішень, що дозволили скоротити витрати на 10-15% і значно підвищити ефективність виробництва. У 2011 р. вона почала впровадження елементів точного землеробства, таких як GPS-керована система відбору проб ґрунту, технологія диференційованого внесення добрив, спектрофотометрія, технологія картографування врожайності, система віддаленого контролю виконання операцій і витрат ресурсів, супутниковий моніторинг погодних умов і запасів продуктивної вологи в ґрунті і т.д. В 2016/2017 МР компанія планує інвестувати в точне землеробство близько 1,5 млн дол. [2].

У 2016 р. Кернел приступила до розробки і впровадження широкомасштабного інноваційного проекту зі створення комплексної інформаційної системи управління агробізнесом #DigitalAgriBusiness, що не має світових аналогів. #DigitalAgriBusiness являє собою проект глобальної автоматизації виробничих процесів на осно-

ві використання можливостей кращих світових ІТ-технологій для управління бізнесом і сучасних агрономічних практик. Враховуючи відсутність на світовому ринку готових аналогів проекту, для розробки #DigitalAgriBusiness компанія Кернел вирішила залучити кращі українські компанії, що займаються розробкою програмного забезпечення для світового ринку.

Реалізація проекту #DigitalAgriBusiness дозволить компанії Кернел перейти до найбільш конкурентоспроможної моделі агробізнесу майбутнього.

Література:

1. «Эксперт: Инновации увеличивают эффективность агробизнеса на 17-45%»[Електронний ресурс]// Агропортал. – Режим доступу: <http://agroportal.ua/news/tehnologii/ekpert-za-schet-innovatsii-effektivnost-agrobiznesa-rastet-na-1745/>. – Назва з екрану.
2. «Кернел» інвестує близько 1,5 млн доларів в розвиток точного землеробства» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agravery.com/uk/posts/show/kernel-investue-blizko-15-mln-dolariv-v-rozvitok-tocnogo-zemlerobstva>. – Назва з екрану.

О. Р. Павлович

ст. викладач

СИСТЕМА ПРОФЕСІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЕКОНОМІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

В умовах формування професійної системи менеджменту економічної організації можна виділити два підходи, що становлять основу відмінних ознак праці менеджерів і структурно сформувати її по вертикалі та по горизонталі. Побудова системи професійного менеджменту економічної (ділової) організації, в першу чергу, пов'язана з визначенням вертикальних (лінійних) і горизонтальних (функціональних) управлінських структур, які визначають діяльність управлінського персоналу в ієрархії організації на трьох структурних рівнях. Сама праця менеджера, виходячи з таких характеристик керованого об'єкта, як організаційна структура, масштаби, сфери діяльності, галузева чи територіальна приналежність може бути різною в силу великої різноманітності чинників, специфічних характеристик праці управлінського персоналу, характерних особливостей для кожної організації.

Вертикальний розподіл праці ґрунтується на виділенні трьох рівнів управління вищого, середнього і низового (або першого); го-